

6.1: GEÇ ARKAİK DÖNEM DOR TAPINAKLARI (MÖ 560-490/480)

1-Syrakusa Zeus (Olympeion) Tapınağı	MÖ 560-550
2-Selinus C Tapınağı	MÖ 550
3-Korinth Apollon Tapınağı	MÖ 540
4- Delphi Apollon Kutsal Alanı (V. Tapınak)	MÖ 525-505
5-Delphi Athena Kutsal Alanı (Pronaia II Tapınağı)	MÖ 510
6- Parthenon I	MÖ 510, tamamlanmamış, poros
7- Parthenon II	MÖ 490-480 sonrası, mermer, tamamlanmamış
8- Aegina Athena Aphaia Tapınağı	MÖ 500
9-Assos Athena Tapınağı	MÖ 525

KORİNTH APOLLON TAPINAĞI (MÖ 540)

(DIA) Yarımada üzerinde yer alan dünya ticaretine açık Korinth şehrinde, MÖ 7. ve 6. yüzyıllardaki yaşam, dönemin diğer herhangi bir Polis'inden çok daha hareketli idi. Korinth, Peloponnes (Mora) yarımadasına ana geçişi oluşturuyor ve kendi kardeş şehri Sicilya'daki Syrakusa ile birlikte batı denizini (İon Denizini) egemenliğini elinde bulunduruyordu. En önemli Tiran soyu olan Kypsalos'lar Dönemi'nde (MÖ 7. yy) en parlak dönem yaşanırken bile sanatta pişmiş toprak kullanımı hâkimdi. Burada erken dorik tapınakların seramik ocakları mevcut olabilir. Korinth'te ahşap mimariden monümental taş mimariye geçişin tamamlanmış olduğu kabul edilmektedir. Pindaros (O1 XIII, 21, MÖ 522-446) Korinth kentini şifreli olarak övmektedir: “ve kim tanrıların tapınağı üzerine kuşların kralını, çift taraflı olarak yerleştirdi?” Kuşların kralı olan kartal (**Aetos, Aetoma**), aynı zamanda alınlık anlamına da gelmektedir. Tapınakların her iki kısa kenarında birer üçgen alınlıkla inşa edilmesinin keşfiyle, çok yönlü tapınak biçimi bulunmuş ve anıtsal mimari için önemli bir adım atılmıştır. Korinth şehrine ait olan yeni keşif ise monümental tapınak çatısıdır. Bu çift taraflı alınlığa ait tapınak çatısı, halen günümüzde de “Korinth Çatısı” olarak anılmaktadır.

Daha eski yapıların kalıntıları ne yazık ki yeni yapılaşmalar ve doğal afetler nedeniyle tamamen ortadan kaybolmuştur. Isthmia'daki Poseidon tapınağının çatısı ile örtüşen **Protokorinth Çatısı**'na ait sadece çok az kalıntı, **MÖ 7. yüzyılın başlarına** tarihlenen bir tapınağın varlığına tanıklık etmektedir. **(DIA)** Geç Arkaik Dönem'e (MÖ 540) tarihlenen Agora'nın üzerindeki Apollon Tapınağı'nın 7 adet masif sütunu, bütün tahribatlara rağmen günümüze kadar koruna gelmiştir.

(DIA) Tapınağın sütunları bir kayalık üzerindeki **4 basamaklı bir krepis üzerinde** yükselmektedir ve Erken ve Olgun Arkaik Dönem tapınakları olan **(DIA)** **Thermos Apollon C (MÖ 625)**, **Olympia Heraionu'nun (MÖ 600)** bir ya da **iki basamaklı krepisi'nden** bu yönüyle farklıdır. Tapınağın cellası, üzerinde yükseldiği kayalık zemin içerisine kazılan temelle oluşturulmuştur. **(DIA)** Cella, iki sütunlu (in antis) **pronaos** ve **opisthodomos'u** ile simetrik bir yapıdır. Cella, erken örneklerde görülmeyen **bir biçimde ikiye bölünmüştür**. Yapının asıl doğru girişini oluşturan **pronaos'tan girilen** dikdörtgen biçimli Cella'da, **2 x 4 sıra sütun** yer almaktadır. Bu olasılıkla **Aegina'da olduğu gibi cella içerisinde iki katlı bir yapıya işaret eder**. Yapının batı tarafından girilen cella'sı ise kare biçimli ve içerisinde **2 x 2 sütun** sırası yer alır. Bu iki ayrı Cella'dan batıda olanı olasılıkla **Apollon'un dışında, kız kardeşi Artemis için** olmalıdır. Cella arka duvarı önündeki büyük bir dikdörtgen kaide bunu desteklemektedir. Eğer bu cella olmayıp, Adyton ya da bir hazine odası ise merkezi olarak yerleştirilen kaide, adak eşyaları için olabilir.

Belki bu tapınakta daha önemlisi, öncü gelişime işaret eden **kurvatur'un ilk kez** kullanılmış olmasıdır. Batı ve güney tarafın stylobat'ında en eken **kurvatur'un** tespit edildiğine inanılmaktadır. Burada stylobat boyunca tespit edilen şişkinlik/göbek yani **kurvatur sadece 2 cm'dir**. Ayrıca Cella'nın Peristasis ile kanonik birleşiminde ortaya çıkan problem çözülmüştür. Söz konusu bu problemi, yapı ustaları (mimarlar) hiçbir yapıda MÖ 5. yüzyıl içlerine kadar doğru dürüst olarak çözümleyememişlerdir.

(DIA) 6 x 15 sütuna sahip olan Peristasis (21,49 x 53,82 m Stylobat ölçüleriyle 2 : 5 ya da 6 : 15 oranıyla sütun sayısına eşit), uzun yüzdeki sütun akslarının daraltılması ile (kısa kenarlarda **4,03 m**; uzun kenarlarda **3,74 m**) **Arkaik bir uygulamayı devam** ettirmektedir. Köşelerdeki **27 cm'lik sütun daralmasını** gözün

algılamaması için, daralmanın bir kısmı her iki köşe metobunun yaklaşık 5 cm kadar genişletilmesiyle çözümlenme yoluna gidilmiştir.

(DIA) 6 m'nin üzerindeki masif sütunlar tek parça yekpare bloklardan üretilmiştir. Sütun başlıkları da aynı şekilde özel bir bölüme sahiptirler. Geniş, şişkin bir şekilde dışa taşkın başlıklar, Delphi'dekiler kadar uzun olmamakla birlikte üst yapının ağırlığını taşırlar.

4,4d = 4,15 metreden kısa tıknaz sütunlar, gerçekten Yunanistan'daki tüm diğer örnekler arasında en basık olanıdır. Sadece kardeş şehir Syrakusa'daki Apollon Tapınağı'ndaki 3,97 (d) alt çap oranına sahip sütun yüksekliğini aşarlar.

Tapınak mimarisinde MÖ 7. yüzyılda başlayan ahşap mimariden taş mimariye geçiş, ilk önce Korinth'te tamamlanmış olmalıdır. Korinth Apollon Tapınağı dışında hiçbir ikinci tapınak, halen ayakta duran bu tapınakla güç, devamlılık ve kuvvet açısından daha etkili değildir.

MÖ 146'da Korinth'in Romalı General Mummius tarafından ele geçirilmesiyle Apollon Tapınağı yakılmıştır. Tapınak, Roma İmparatoru Augustus tarafından kentin yeniden inşası ile kabaca restore edilmiştir.

(DIA) PARTHENON:

- 1- U: İlk Parthenon, MÖ 6. yy başı, poros
- 2- I: Parthenon I, MÖ 510, tamamlanmamış, poros
- 3- II: Parthenon II, MÖ 490-480 sonrası, mermer, tamamlanmamış
- 4- P: Parthenon, MÖ 447-438 (Klasik Dönem Tapınağı)

İlk (Ur) Parthenon:

(DIA) Aristokratik düzenin yöneticileri (kralları) ortadan kalktıktan sonra, Atina Akropolisindeki bu yöneticilere ait sarayların yerine Pallas Athena için Eski Naos (Archaios Naos) ve İlk Parthenon inşa edilmiştir. Poros türü malzemeden inşa edilen İlk Parthenon MÖ 6. yüzyılın başına tarihlenmektedir. Solon zamanında (MÖ 638-558) inşa edilen ilk Parthenon (Urparthenon), büyük bir peripteros'tur

ve **(DIA)** poros türü alınlık figürlerine, mermerden metoplara sahiptir. İlk Parthenon, Klasik Dönem Parthenon'u ile aynı yerde yükselmiştir.

(DIA) Parthenon I (MÖ 510, poros, tamamlanmamış)

MÖ 561 ile MÖ 510 yılları arasında **Peisistratos Sülalesi**, Atina'da hüküm sürmüştür. Bu sülalenin tiranlığa benzer yönetiminde Akropolis, bu ailenin yönetim sarayı haline gelmiştir. MÖ 510 yılında tiranlığın ortadan kaldırılmasıyla ünlü Atinalı Devlet Adamı **Kleisthenes**, demokratik bir yasa ortaya koymuş ve Klasik Dönem Parthenon'unun yükseldiği aynı yerde **büyük bir tapınağın inşasına başlamıştır**. Bu tapınak **Öncü Parthenon I** olarak adlandırılır. Bu tapınağın (Parthenon I) inşası için Olgun Arkaik Dönem'e tarihlenen **İlk (Ur) Parthenon** tapınağı ve birçok **oikos (ev)** ve birçok **hazine binası (Thesaurus)** yıkılmıştır. Yıkılan bu yapıların yapı taşları ve molozları inşaat alanının **güneyinde dolgu olarak kullanılmıştır** (ki burası aynı zamanda **Tiran Dolgusu** olarak da adlandırılır). Geri kalan diğer Arkaik Dönem yapıları ise MÖ 480 yılında Persler tarafından yerlebir edilmiştir. En azından **9 küçük tapınağa** ve **hazine binalarına** ait mimari elemanlar **Tiran Dolgusu** ve Perslerin tahribatından sonra oluşturulan dolgu içerisinde ve Persler'den sonra yapılan **Akropolis'in teras duvarları** arasında kullanılmıştır.

(P) Parthenon'un krepidoması altında poros türü malzemeden yapılmış çok büyük bir alt yapı yer almaktadır (31,39 x 76,82 m). J. Hill ve Manolis Korres, söz konusu bu alt yapının, Atinalı Devlet Adamı Kleisthenes (MÖ 570-508) zamanında (yani MÖ 510 yılından sonra) **Tiran yapısı** olarak adlandırılan ve yapımından vazgeçilen Olympieion'un malzemesinden yapıldığı ve bu temelin porostan 6 sütunlu dorik bir peripterosu (**Öncü Parthenon I**) taşıdığını tahmin etmektedir.

PARTHENON II ve PARTHENON (P) (MÖ 490/480)

(DIA) Bu temeller üzerine bir plan değişikliğiyle mermer bir tapınak olan **Parthenon II**, **6 x 16** sütunuyla biraz daha küçük ölçülerde (23,53 x 66,94 m) inşa edilmiştir. Ancak bu yapı, **temel ve ilk tamburlar** haricinde daha fazla inşa edilememiştir. **(DIA)** Söz konusu bu yeni yapı ve Akropolis'deki diğer yapılar gibi **MÖ 480/479** yılında Persler tarafından tahrip edilmiştir. Öncü Parthenon blokları

üzerindeki yangın izleri, yapının Pers işgalinden hemen önce MÖ 490 ile 480 yılları arasında inşasına başlandığına işaret etmektedir. Ancak yapı tamamlanamamıştır.

MÖ 447 yılında yapımına başlanan Klasik Dönem tapınağının mimarı olarak **İktinos** ile **Kallikrates** bildirilir. Pheidias söz konusu tapınağın heykeltıraşdır. **(DIA)** **Kallikrates** o zamanlar tanınan ve sevilen bir mimardır çünkü o bir yıl önce Atina Akropolis'indeki **Athena Nike Tapınağı**'nın yapımı ile görevlendirilmiştir. Ayrıca yine onun yönetiminde Praeus'a kadar uzanan uzun duvarın inşası da tamamlanmıştır. Mimar **İktinos'un** ise üstün tasarımlarını **Eleusis'deki Telesterion'dan** ve **Bassai'daki Apollon** tapınağından tanımaktayız. Klasik Dönem Parthenon'unun inşasında da **İktinos** baş mimar olarak görev almış olmalıdır.

(DIA) Klasik Dönem Parthenon'undan önce aynı yerde Öncü Parthenon II mevcuttu. Birbirini takip eden her ki yapının da bazı özellikleri ortaktı: Sadece o zamana kadar inşa edilen tapınağın kısımları kullanılmıştır (tapınağın inşasında yeni keşfedilen ve kullanıma açılan çok ince grenli ve kaliteli **Pentelikon** mermeri kullanılarak **tamamen mermerden inşa edilen dorik bir peripteros**). **Parthenon II'nin** alt yapısı yeni tapınakta düzleme tabakası olarak kullanılmanın yanı sıra Parthenon II için üretilmiş olan sütun tambur malzemesi ile sütun çapları (1,90 m) da aynen kullanılmıştır. Bunun dışında yeni yapılan Klasik tapınağın planı da eski tapınak II'nin planına çok yakındır.

(DIA) Öncü Parthenon II tapınağı, üç nefli cella'yı, yaklaşık kare biçimli içerisinde dört sütun bulunan batı odayla birleştirir. Yaklaşık kare planlı u odanın çatısı, içerisindeki dört adet **İON** ya da **KORİNTH SÜTUNU** tarafından taşınmıştır. Alışılmış olarak antalar arasında **iki değil cella önünde dört sütun yer alır**, yani bağımsız dört sütunlu bir avlu gibi (**Prostylos**). Anta uçları çok kısalmıştır. Cella önüne sütunların "**prostylos**" yerleştirilmesi ile oluşan iç avlu, **adalardaki ion mimari örnekleri takip ediyor gibi gözükmektedir**. Aynı şekilde Cella'nın batısındaki dört sütunlu ve kare planlı batı odanın **ion** ya da **korinth** sütunları, kısa antalarla birlikte **prostylos sütunları** yeni yapının planını belirlemişlerdir ve bu yönleriyle de dorik mimariden ayrılmaktadır.

(DIA) 23,53 m x 66,94 m ölçülerine sahip olan Öncü Parthenon II'nin stylobatı, yeni tapınağın (Parthenon) yapımı için 30,88 x 69,50 m ölçülerine genişletilmiştir. Ancak bu genişleme tüm yapı bölümlerinin orantısal olarak büyütülmesi ile gerçekleşmemiştir, aksine bu sadece sütun sayısının **arttırılması ile sağlanmıştır**. Eski Parthenon'da kısa kenarlarda 6 ve uzun kenarlarda 16 sütun var iken yeni Parthenon'da kısa kenarlarda 8 ve yan uzun kenarlarda 17 (2x8+1) sütun mevcuttur. Bu zamana kadar sadece ion tapınaklarında 8 sütunlu tapınak cepheleri mevcutken, cephesinde 8 sütun yer alan ilk **Klasik Dönem dor tapınağı Yeni Parthenon'dur (P)**. Ancak bu, ion tapınaklarında **pteroma'nın** genişletilmesinden ötürü zorunlu olarak ortaya çıkmıştır. Batı kolonilerindeki iki tapınakta (Selinunt Tapınak G ve Kerkyra Artemis Tapınağı) iki boyunduruk mesafesine genişleyen pteroma sonucu ortaya çıkmıştır. Ancak Parthenon'da pteroma özellikle dardır, bu da Cella'nın oldukça geniş tutulması ile ilgilidir. Öncü Parthenon II'de cella genişliği **3 boyunduruğa** eşit iken Yeni Parthenon'da bu **5 boyunduruğa** eşittir. Aynı şekilde Parthenon II'de Cella önünde **4 sütunlu bir avlu mevcut iken Yeni Parthenon'da 6 sütunlu yani peripteral bir tapınak gibi sütun sayısı vardır**.

ESKİ ATHENA TAPINAĞI

(DIA) MÖ 8. yüzyılda ve belki de en geç tarih olarak MÖ 7. yüzyılda kentin yeni hâkimesi olan Pallas Athena için **Eski Naos** (Archaïos Naos) ve **İlk (UR) Parthenon** inşa edilmiştir (Kızı Pallas ile birlikte Athena'yı, Deniz **tanrı Triton** büyötmektedir. Athena, Pallas'ı mızrak atma oyununda yanlışlıkla öldürür. Athena onun anısını yaşatmak için bir heykel (yani Palladion) yaratır ve Athena öldürdüğü Pallas'ın ismini alır).

(DIA) Sadece Eski Athena Tapınağı'nın temel kalıntıları korunmuştur. Eski Athena tapınağı, Akropolis'deki bir Miken sarayının ve bir Geometrik Dönem Tapınağı'nın kalıntıları üzerine Erechteion ile Parthenon arasındaki alana inşa edilmiştir.

(DIA) AII (MÖ 520-500): Tapınağa ait mimari parçaların bir araya getirilmesiyle oluşturulan **Peripteros**, Delphi'deki Attikalı **Alkmaionidai** ailesi tarafından inşa edilen Apollon Tapınağı gibi, **Korinth Apollon Tapınağı'na** da

benzemektedir. Her iki tapınakta da (Korinth Apollon, Atina Athena Tapınağı AII) cephelerde ve yan uzun kenarlarda farklı boyunduruğun (Atina'da 4,04 m ve 3,98 m; Korinth'te 4,03 m ve 3,74 m) kullanılmış olmasının yanı sıra, ayrıca köşe probleminin çözümünde **köşe sütunlarındaki 31 cm'lik daralma** ve hemen hemen hiç belli olmayan stylobat'taki şişkinlik te (**kurvatur**) benzeşir. Ancak söz konusu bu şişkinlik “**Kurvatur**” adı geçen her iki tapınakta (**Korinth Apollon ve Atina Athena**) da kesin olarak saptanamamıştır.

(DIA) Diğer uzun oranlı tapınakların karşısında **6 x 12 sütunlu tapınak planı** (21,30 x 43,15 m) alışılmışın dışında oldukça kısadır ve **(DIA)** Korinth'te olduğu gibi burada da bir çift tapınak söz konusudur. Esas tapınak yapısı içerisinde, **dört mekânın birbirini ardına** sıralandığı görülür. Hemen hemen kare biçimli, **2 x 3 sıra** sütunu ile doğudaki Cella, batıdakine benzer ancak batıdaki daha kısa bir mekândır ve bu mekâna yan yana duran iki mekân açılır. Çok benzer bir mekân dağılımı yaklaşık 100 yıl sonra ortaya çıkan Erechteion'da tekrar görülür. Diğer taraftan dorik yapıda kullanılan **ionik elemanlar Parthenon'un habercisi** olarak görülür. Cella cephesindeki duvar üzerinde 1,20 m yüksekliğinde **kabartmalı bir ion frizi** (tören/eğlence alayı tasvirli) **dolaşıyor olmalıydı**. Bu friz olasılıkla **Yeni Parthenon'da** örnek alınmıştır. Paros adasından ithal edilen mermer, yapının tümünde zengince kullanılmıştır. Sadece çatı kiremitlerinde, Sima'da, Eğimli Geison'da ve Metopların bir bölümünde değil, ayrıca masif alınlık figürlerinde de bu mermer türü kullanılmıştır. **(DIA)** Alınlık figürleri **ilk kez bu yapıda tympanon zemininden plastik olarak kopmuşlar** ve üçgen alınlığa uygun bir şekilde dağılmışlardır.

(DIA) Batı alınlıkta Akropolis'teki eski bir tapınağa ait **hayvan mücadele grubu** tekrarlanmıştır. Alınlığın ortasında yumuşatılmış vahşiliğe sahip kana susamış boğaya saldıran birer aslan yer alır.

(DIA) Doğu alınlıkta tasvir edilen tanrıların savaşında (Athena, Zeus'a ait parçalar ve yere düşen düşmanlar korunmuştur) kahraman (Heros) ve Tanrı sahneleri yer alır.

6.2. ANADOLU DOR TAPINAKLARI

ASSOS ATHENA TAPINAĞI (MÖ 530)

(DIA) Eski çağlarda Assos'a **batıdan** Lekton ve Polimedion'dan ya da **doğudan** Antandros Gargara yönünden yaklaşan yolcular, denizi arkasına alan bir kayalığın üzerinde göğün mavisine doğru yükselen **bir yapının silüetini görürlerdi**. Sert çizgili Dor sütunları ile bu yapı denizden yaklaşan gemicilerin de uzaktan seçebildikleri ve çok iyi tanıdıkları bir simge olan kenti koruyan **tanrıça Athena'ya** adanmıştı. Assos'lular MÖ 6. yüzyılda önce **güçlü surlar** sonrasında ise kenti koruyucu kanatları altına alan tanrıçalarına **bir tapınak** inşa etmişlerdir. Assos'un yerli taşından (bordo/kırmızı andezit) yapılan tapınak kuzeybatı-güneydoğu yönünde Akropolis'in düzeltilmiş yüzeyine inşa edilmişti.

(DIA) MÖ 530 yıllarına tarihlenen Athena Tapınağı, 6 x 13 sütunlu ve iki bölümlüdür. Doğuya bakan tapınağın öndeki **pteronu daha geniş tutulmuştur**. Bu tapınak, Anadolu'daki ilk ve tek Arkaik Dönem dor tapınağıdır. **(DIA)** Bunun yanı sıra dor mimari üslubuna **kabartmalı friz ve süsleme** elemanları ile İon mimari öğelerinin **katıldığı ilk örnektir**. **(DIA)** Tapınak iki basamaklı bir **krepise** oturmaktadır. Bu iki basamaklı yükselti batı uçta bir podyum biçimini alır. Basamaklar 28 cm yüksekliğinde ve riht yüzeyi, blokların yerleştirilebilmesi için bosajlı bırakılmıştır.

(DIA) Yapının sütunlarının oturduğu stylobat 14,03 x 30,31 m ölçülerinde ve 1:2,15 oranlıdır. Pronaos ve naos'tan oluşan cella 7,97 x 22,33 m ölçülerinde ve 1:2,79 oranlıdır. Antalar arasında **in antis** iki sütun yer alır ve pronaos iç genişliği 6,65 m, derinliği 3,30 m'dir. Naos'a 1,65 m genişliğindeki bir kapı ile girilir. Olasılıkla bu kapı çift kanatlıdır. Kutsal oda içerisinde bir zamanlar kaidesinin üzerinde tanrıça heykelinin bulunduğu Naos'un döşemesi 1881 yılında temizlendiğinde **siyah ve beyaz mermer** parçacıklardan yapılmış **dalga motifi ve zikzak çizgiler işlenmiş bir mozaik** ortaya çıkartılmıştır. Günümüzde ise yalnız Naos'un içinde dağılmış harcı kalmıştır.

66 cm kalınlığındaki Naos duvarının bugün, döşeme üzerine çizilmiş izi korunmuştur. Belli olmayan bir tarihte duvar taşları sökülerek yapılarda

kullanılmıştır. **(DIA)** Tapınağın peristasis'in de 34 ve in antis'te 2 olmak üzere toplam 36 sütun yer alır. Bu sütunlara ait günümüzde 32 sütun başlığı sağlam olarak koruna gelmiştir. **(DIA)** 4,30 m yüksekliğindeki sütun gövdeleri, başlıkla birlikte toplam yüksekliği 4,78 m'ye ulaşır. Sütun yüksekliği **stylobat genişliğinin 1/3'dir**. 91 cm çapındaki sütunlar, 60 cm'den 140 cm'ye kadar değişen yükseklikteki 16 yivli tamburlardan oluşmaktadır. Sütunun yukarıya doğru incelmesinden dolayı sütun üst çapı, başlık altında 64 cm'dir. **Pteroma** oldukça geniş bırakılmıştır (3,03 m).

(DIA) Sütun başlıklarının ekhinus kısmı MÖ 6. yüzyıl başlarının basık yassı profile sahip olmakla birlikte her başlığın profili diğerinden farklıdır. Bu da yapım sırasında **değişik ellerin/ustaların varlığını** göstermektedir. Hemen tüm dor yapılarında olduğu gibi başlıklardaki boyun bilezikleri (*anuleter*) olasılıkla boyalıdır. Bunu gösteren boya izleri bulunmuştur. Sütun başlıkları üzerindeki arşitravlar 2,40 ile 2,60 m arasında değişen uzunluğa sahiptirler (**farklı boyunduruk kullanılmış, Arkaik özellik**) ve başlık üzerinde kenetlerle birbirlerine bağlanmışlardır.

(DIA) Arşitrav yüzeyi her iki dar cephede **kabartma frizlerle süslüdür**. Her iki cephede de ortada **karşılıklı duran iki sfenks**, kompozisyonun merkezini oluşturur. **(DIA)** Ondan sonra sol köşede okları ile **Kentauros**lar'ı vuran **Herakles** ve kaçan **Kentauros**lar işlenmiştir. Sağ tarafta ise atlılar, ibadet eden figürler ve köşede **Triton** ile **dövüşen Herakles** yer alır. **(DIA)** Diğer yanlarda ise **geyiğe saldıran aslanlar**, **ziyafet sahnesi** gibi konular işlenmiştir. Kabartmasız arşitrav bloklarının da ele geçmiş olması, üst yapının tümünde kabartma friz olmadığını göstermektedir. Arşitrav üzerinde dor düzeninin tipik ögesi olan triglif-metop frizi yer alır. Her sütun üzerine ve intercolumnium'a birer triglif yerleştirilmiştir. Tapınağın metopları üzerine **yaban domuzu**, **Kentauros**, **karşılıklı iki erkek figürü**, **Sphenks**, **atlılar**, **yarışan atletler** kabartma olarak işlenmiştir.

(DIA) Bir Aiol mimarlık ögesi olarak da **metop taşları**, **Lesbos yaprağı motifi** ile bezenmiştir. Tapınağın **alınlığında** kabartma ya da herhangi bir bezeme yoktur. Üçgen alınlığın tepesinde **spiral bezekli bir tepe akroteri**, alınlık uçlarında **sfenks** veya **grifon** şeklinde **köşe akroterleri** yer alır. Çatı örtüsü çok iyi **kalıplanmış ve fırınlanmış boyalı kiremitlerden** oluşturulmuştur. Doğu yönde, eski Hellen tapınaklarında bulunması adet olan **altara rastlanmamıştır**.